

עמת (באר שבע) 61495-10-24 - אסמאעיל אבראהים אליאורה נ'
מדינת ישראל ע"י

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 61495-10-24 אבראהים אליאורה(עוצר) וakh' נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 401619/2024

לפני כבוד השופט אריאל חזק
העוררים: 1. אסמאעיל אבראהים אליאורה ת"ז (נאשם 12)
2. עאטף עבד אלרחמןת"ז (נאשם 10)
3. מחמד נור עוני סייערה (עוצר) ת"ז (נאשם 2)
ע"י ב"כ עו"ד אייל לביא בשם עו"ד דינה לו"
נגד
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד פנחס סוויטה
המשיבה:

החלטה

מדובר בערר על החלטת בימ"ש השלום באילת מיום 30.10.2024, בתיק מ"ת 17982-10-24, במסגרתה נערכו העוררים עד תום ההליכם.

במקביל לערר זה הוגש עיר דומה בעניינים של נאים נוספים בכתב האישום.

נגד 13 נאים, ביניהם העוררים בענייננו (נאומים 2,4,5,10,12), הוגש כתב אישום המיחס להם עבירות של **כניסה לישראל שלא כחוק, שימוש במסמך מזויף, התחזות אדם אחר במטרה להונאות**. לנאם 13 (שאינו עורר בתיקנו) גם עבירות נוספות של קשר לשעות פשע, הסעת שלושה תושבים זרים או יותר, ניהול או ארגון שירותים לכניסה לישראל של תושבים זרים שלא כדין והלנת תושב זר או סיוע בהשגת מקום לינה שלא כדין. בין היתר, תואר כי בסוף חודש אוגוסט 2024 יצר קשר לנאם 13 עם מר ג'מאל חוראני ובנו מר מחמוד חוראני במטרה לארגן לו ולנאומים אחריםchein ברשותם אישור שהייה בישראל, עובודה בעיר אילת בישראל. במהלך אותו קשר, הכתבו הנאים 13 וג'אמל בהודעות וואטסאפ, בהן נכתב מועד ההגעה, נשלחו צילומי תעוזות זיהות ופרטים נוספים לגבי מועד ההגעה ותיום מועד הכניסה לישראל וכי צפויו אותם למקום המפגש. תואר כי במעשהיו, לנאם 13 קשר לביצוע פשע, ארגן שירותים לאפשר כניסה לישראל שלא כדין וסייע לג'אמל ומhammad להעסק ולהלין את הנאים 1-12.

עוד תואר כי בין התאריכים 31.8.24-1.9.24, נכנסו הנאשמים 13,12,11,10,9,8,6,2 לישראל שלא כדין דרך פריצה בגדר באזורי יריחו, בהמשך אסף אותם מוחמד מירשלים והסיע אותם מאות קילומטרים לעיר אילת, ברכב שבבעלות ג'אמל. הנאשמים שהו בדירה עד ליום 19.9.24, כשבמהלך התקופה, הסיע אותם מוחמד בכל יום למקום העבודה בבסיס סירים והחזירים בסוף יום העבודה לדירה. תואר כי על העבודה בבסיס סירים פיקח ג'אמל שהוא גם מעסיקם של הנאשמים בפועל. הנאשמים הנו"ל חתמו על טפסים, עברו הדרכות בטיחות, תוק שימוש בתעודת זהות ישראליות מזויפת, במטרה להונאות את האחראי בבסיס סירים מר אמל עווואד.

בין התאריכים 14.9.24-15.9.24, נכנסו הנאשמים 7,5,4,3,1 לישראל שלא כדין דרך פריצה בגדר באזורי יריחו, שני שמס"ע להסעתם הוא מוחמד, ובהמשך אסף אותם מוחמד מירשלים והסיע אותם מאות קילומטרים לדירה בעיר אילת. הנאשמים שהו בדירה עד תאריך 19.9.24, כשבכל יום מוחמד הסיעם למקום העבודה בבסיס סירים והחזירים לדירה בסוף היום. גם נאשמים אלו השתמשו בתעודת זהות מזויפת. ביום 19.9.24 נעצרו הנאשמים ע"י שוטרי מרחב אילת.

בהתובע הערר ובדין מיום 3.11.24, טען הסגנור טענות הגנה ביחס לעוררים כדלקמן:

הסגנור טען כי בימי"ש קמא הוסכם על קיומן של ראיות לכואורה ביחס לעבירות הכנסתה לישראל בלבד. הסגנור טען כי אין מחלוקת על כך שהעוררים היו בבסיס סירים. לטענת הסגנור, ביום"ש קמא מצא לקבל את רוב טענות ההגנה ביחס להעדרן של ראיות לכואורה או קרוסום ביחס לעבירה של השימוש במסמך מזויף, אך שגה בעט שהורה על מעצר העוררים עד תום ההליכים.

טענת ב"כ העוררים אין בחומר החקירה ראיות לכך שהעוררים עברו עבירות ההתחזות, וטען כי ספק אם מי מהעוררים היה מודע לכך שתעוזות זהות זיופו.

הסגנור הוסיף וטען כי מדובר בעוררים נעדרי עבר פלילי ונעדרי כניסה קודמות לישראל, ובמקרים כאלה ישנה פסיקה המורה על קציבת תקופת המעצר. בנוסף טען הסגנור כי אין להתעלם מהឧונש הצפוי לאוטם נאשמים. הסגנור טען כי עד למועד ההקראה הקבוע ליום 11.11.24, ישו העוררים חודשיים במעצר. הסגנור טען כי מתחם העונש הוהם הנו לחודשים עד 7 חודשים מססר. הסגנור טען כי במקרה דנן מדובר במתחם עונשה מופחת, בטענה כי אין ראיות לעבירות ההתחזות, וכי מדובר במי שלראשונה נכנסו לישראל, כדי לעבוד. ב"כ העוררים ביקש להפנות לבש"פ 85/21 וטען כי בענייננו, כאשר ביום"ש קמא קבוע שאין ראיות ביחס לעבירת היזוף ובעבירות ההתחזות יש קרוסום מסוים והמאשימה לא הגישה עירר בעניין, הרי שבהתאם להלכות ביום"ש העליון, יש לקצוב את תקופת המעצר של העוררים ממשך 60 ימים, על מנת שלא ישחו במעצר יותר מהתקופה שהם אמורים לרצות במסגרת העונשה בתיק זה.

מנגד, ביקש ב"כ המשיבה להורות על דחיתת הערר.

טענת ב"כ המשיבה, גם אם תתקבל טענת הגנה כי קיימם קרוסום בראיות לכואורה ביחס לעבירה של שימוש במסמך מזויף, עדין בהחלטת ביום"ש קמא מיום 30.10.24, מצא ביום"ש קמא שקיימות ראיות

לכואורה לכך שהעוררים נכנסו לבסיס ס"רים שלא כדין, ללא אישורי שהייה כדין וחלקם עם ת"ז מזויפות, במצב של מלחמה שהמדינה מצויה בו.

ב"כ המשיבה טען כי בנסיבות האמורות, צדק בימ"ש קמא עת הורה על מעצר העוררים עד תום ההליכים, וכן צדק בימ"ש קמא שלא קצב את עונשם.

עוד הוסיף וטען ב"כ המשיבה כי במקרה זה מתחם הענישה יהיה חמוץ יותר מזה שהציגה ההגנה. בנוסף, נטען כי בימ"ש העליון קבע שהגמ שnitן לказוב העונש, במקרים חריגים, עדין יש לנתקות בזהירות בהתייחסות לנושא מתחם הענישה בהליך המעצר.

לאור זאת, טען ב"כ המשיבה כי יש לדחות את הערע.

דין והכרעה -

מדובר בעוררים, שהם נאשמים 2,10 ו- 12 בכתב האישום, כאשר העורר 1 (הנאשם 12) הוא בן 22 העורר 2 (הנאשם 10) הוא בן 47, והעורר 3 (הנאשם 2) הוא בן 21. שלושת העוררים חסרי עבר פלילי.

במהלך הדיון שבפניי הודיע ב"כ העוררים שהסכימים לריאות לכואורה בעניין הכניסה לישראל שלא כדין, וצין כי אין מחלוקת על כך שהעוררים היו בבסיס ס"רים במהלך מספר ימים לאחר שנלקחו לשם.

הטענה המרכזית העומדת בידי ב"כ העוררים נוגעת לכך שבית משפט קמא לא נתן משקל לקרים בריאות לכואורה, שקבע לעבירה השימוש במסמך מזויף והתוצאות אדם אחר, בעת שהורה על מעצרם עד תום ההליכים, ולא בחר בנתיב של קציבת ימי המעצר.

לדברי ב"כ העוררים, על פי ההחלטה, מתחם העונש הולם בעבירות העומדות כנגד העוררים (שבעניין קיימות ריאות לכואורה) עומד על חודשיים עד 7 חודשים מאסר, ולפיכך ביקש לказוב מעצר העוררים למשך 60 ימים מיום המעצר.

אכן, בהחלטתו מיום 30.10.24 קבע בית משפט קמא כי לא נמצאו ריאות לכואורה בנוגע לעוררים לביצוע עבירה של התוצאות לאחר. באשר לראיות ה לעבירה השימוש במסמך מזויף נמצא כי הגם שקיימות ריאות לכואורה לכך שהמשבכים ביצעו עבירה זו, הרי שחל בראיות כרסום. בההחלטת בית משפט קמא נקבע בעניין זה כי **"כרסום ממשמעותי בריאות לביצועה של עבירה זאת נמצא בכל הנוגעים למשבכים 2, 11 ו-12 (בהעדך תעוזות זהות מזויפות עם תМОנותיהם)".** כרסום מסוים (פחות ממשמעותי) בראיות נמצא בכל הנוגע למשבכים 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 (בהתintern ש贬יק החקירה מצויות תעוזות זהות מזויפות עם תМОונותיהם) ... **קיימת אפשרות - מסתברת בהחלט - שהמשביך 13 או המשבכים בתיק האخر חתמו על מסמכים בטיחות מזויפים (בשםם לא ידיעתם) והציגו אותם בפני אחרים".**

בעניינו מדובר במשיבים 1, 2 ו-3 (נאשמים 2, 10 ו-12 בכתב האישום) שהם המשיבים 13, 9 ו-2 (בהתאמה) בהחלטת בית משפט קמא, אך שבענינו של המשיב 3 (המשיב 2 בהחלטת בימ"ש קמא) אכן נמצא כרשותו בריאות, אך בעניהם של המשיבים 1 ו-2 (המשיבים 9 ו-13 בהחלטת בית משפט קמא), הכרוסם בריאות לעבירות השימוש במסמך מזויף הוא פחות משמעותי. על ההחלטה זו לא הוגש ערער והכרוסם האמור הוא אכן שריר וק"ם גם כתע.

יחד עם זאת, בעת הערכת סוגית קציבת עונשם של המשיבים, יש להביא בחשבון את דברי בית משפט קמא באשר לעובדה שקייםות נגדי המשיבים ראיות בעוצמה זאת או אחרת לביצוע עבירות נוספות המחזקות את עילת המעצר.

יהיה גם מקום ליתן משקל ממשי לעובדה שקייםות נגדי המשיבים ראיות לכך שלאחר שנכנסו לישראל שלא כדין, הם הובאו לבסיס הצבאי "ס"ירים" מספר פעמים, ושהו במקום קבוע כקבוצה, ללא כל פיקוח על מעשייהם במקום, וכל זאת במצב המלחמתי בו מצויה המדינה. בנסיבות האמורות יש לקבוע כי המקהלה מושא דיווננו איננו דומה למקרה של שוויים בلتוי חוקים שנתפסים לצערנו ברחבי הארץ באופן תדיר, וק"ם ספק ממשי בשאלת האם בענין המשיבים יקבע בסופו של דבר הרף עונשי שנקבע במקרה ה"רגילים" של בין חודשים עד 7 חודשים בעת גזירת דין. נראה לי שכבר בשלב זה זה ניתן להעריך שלאחר שkeitת הנזק שנגרם מביצוע העבירה האמורה, ובעיקר לאחר שkeitת הנזק שהיא צפוי להיגרם מביצוע העבירה, - קרי שהות שב"ח בבסיס צבאי שלא כדין ובלא פיקוח בעת מלחמה, יקבע בענין העוררים מתחם עונשה גבוהה יותר מן המקבול.

ראוי לציין כי בבאו של בית המשפט לשקל קציבת תקופת מעצרם של הנאשמים עליו להיזהר מ"להיכנס", יתר על המידה לשיקולי מתחם העונשה של בית המשפט הדן בתיק העיקרי.

בנסיבות האמורות, נראה כי לא יהיה מקום לקבוע כי במקרה הנוכחי בית משפט קמא שגה כאשר הורה שהעוררים יעצרו עד תום ההליכים אך קבע بد בבד כי יהיה נכון בהמשך לבדוק את מידת הצורף/הצדקה בהמשך מעצרם.

לאור האמור לעיל, אני מורה על דחינת העරר.

ניתנה היום, ה' חשוון תשפ"ה, 06 נובמבר 2024,
במעמד הצדדים.